

CUDOPRĘTY (1) ai

N sg m cudoprety.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Mający cudowną laskę czyli pręt (o Mojżeszu): Y ciebie szkoda milczeć o gromádo święta/ Ktorem dech zmárłym mnoży Cnotá skrzydłopięta. Tą Moyżesz cudoprety/ tą Tárefa Plemię Slyną RybGęśli D4.

ZZa